

Internationella kvinnodagen

Alla har några dagar i kalendern som är av särskild betydelse, som gör en speciellt glad eller ledsen, skriver Olga Granlöf. För mig är den 8 mars eller *vosmoe marta* som det heter på mitt modersmål ryska.

Ända sedan jag var en liten flicka var det speciella känslor, traditioner och handlingar förknippade med internationella kvinnodagen. I mitt hemland är den åttonde mars en helgdag och firas stort. Den dagen betyder en annalkande vår, blommor och presenter i en enda lång hyllning till kvinnan – till maka, mor, syster, dotter, den älskade.

Det syns i enorma praktfulla blomsterarrangemang, långskaftade rosor, doftande gulliga buketter av vårblommor som kvinnor i alla åldrar bär på. Redan på morgonen är blomstånden tömda in på den sista kvisten mimosa. Alla kvinnliga kollegor, väninnor, väninnornas mammor, mostrar, fastrar, mormödrar, kusiner, små flickor i mannens omgivning ska uppmärksammas och gratuleras på den dagen. Och kvinnorna har höga klackar, oklanderliga frisyrer, målade naglar och perfekt makeup. Och inte bara den dagen. Kvinnor i österled är måna om sin feminina look.

Annat är det den 8 mars i Sverige. Här ordnas det seminarier, temadagar, föredrag och demonstrationer. Kvinnor och medvetna unga män uppmärksammar och debatterar könsdiskriminering på arbetsmarknaden, hemmavåld, sexhandel, våldtäkt som krigföring, sexualisering av offentliga rum och objektivisering av kvinnan. Kvinnor och supportande män protesterar mot rådande könsförhållande och kräver förändring för medsyster i Sverige och annorstädes. Kvinnor har praktiska frisyrer, bär fotriktiga skor och klär sig efter väder och tillfälle. Inget glitter på ögonlocken och höga klackar om inte stunden så kräver.

Det som bekymrar mig är att jag ofta möter förutfattade meningar både från mina svenska och ryska väninnor. Mina ryska väninnor uppfattar svenskorna som manhaftiga och dåligt klädda. Att svenskorna har gått för lång i sina krav för rättvis arbetsfördelning hemma och deras stackars män får för lite uppmärksamhet och omvårdnad. Och svenskorna tycker att ryskorna är fjompiga och tillgjorda med fallenhet för en något slampig högklackad klädstil.

Den svenska mediebilden av den östeuropeiska kvinnan relaterats ofta till sexualitet och familj på ett negativt sätt. I en studie 2002 av forskarna Sarsenov och Leontieva av 126 publicerade artiklar där ryska kvinnor omnämns, var det endast 12 som inte berörde prostitution och äktenskap eller samboförhållanden mellan ryska kvinnor och skandinaviska män. 90-talets fokus på trafficking av östeuropeiska kvinnor till Väst för sexuella ändamål hade måhända goda ambitioner. Men det ledde också till att kvinnor från Östeuropa antingen betraktades som ett offer för sexhandel och/eller var en "postorderfru".

Ända sedan det kalla kriget på 70-80 talen stärktes och fördjupades bilden om skillnaden mellan människor i Öst och Väst. Vi blev "vi och dom" och myten om olikheter mellan våra livsstilar frodades på båda sidor. Också vi kvinnor blev till vi och dom, vi polariserades och förvandlades till offer och räddare – till de moderna och frigjorda i väst och de traditionella i öst, till västerländska feminister och dess östeuropeiska skeptiker. Därför blir jag illa berörd att man fortsätter att dryfta sina fördomar om de andra så här flera år efter det kalla krigets slut.

En bit in på 2000-talet är dags att vi medsysstrar med olika modersmål fokuserar på det som förenar oss. Drömmen är att vi ska lära oss att se bakom gamla fördomar och inte låta oss styras av ett vi och ett dom.

Tänk om 8 mars år 2012 förvandlas till blomdagen där varje

kvinnor i Sverige kan vara stolta och känna sig uppskattade. Och sedan att alla kvinnor i världen kan dela känslan av att vara uppskattad, älskad och respekterad.

Låt oss inte sluta drömma. Från en dag per år till många fler! Och gör Ditt första steg mot målet redan idag.

Anslut Dig till kvinnoätverket "8 mars", ett nätverk som strävar mot att den åttonde mars varje år ska firas med hav av blommor och med debatt och demonstrationer för kvinnornas rätt i samhället.

Vi ses på nätet och i verkligheten, kära systrar!

[Olga Granlöf](#)

skribent, kurator, född i Ryssland, bosatt i Sverige sedan många år

Läs även andra bloggares åsikter om [8 mars](#), [kvinnor](#), [Internationella kvinnodagen](#), [8 mars](#) eller annat [intressant](#).